

Dar nábožnosti

06.07.2023

Dar nábožnosti

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Dnes sa chceme zastaviť pri jednom z darov Ducha Svätého, ktorý býva často nesprávne porozumený či povrchrne pochopený, avšak dotýka sa jadra našej kresťanskej totožnosti a nášho kresťanského života. Ide o dar nábožnosti.

Je treba ihneď objasniť, že tento dar [v taliančine označovaný ako „pietà“] sa neidentifikuje so schopnosťou mať

s niekým súcitiť, spolucítiť s blížnym, ale naznačuje našu príslušnosť k Bohu a naše hlboké puto, ktoré nás s ním spája, to puto, ktoré dáva zmysel celému nášmu životu a udržiava nás v pevnom spoločenstve s ním, a to aj vo chvíľach ťažkých a bolestných.

Toto puto s Pánom sa nemá chápať ako nejaká povinnosť alebo ako čosi uložené zvonka. Je to puto, ktoré vychádza zvnútra. Ide o vzťah prežívaný srdcom. Je to naše priateľstvo s Bohom, ktoré nám daroval Ježiš, dar, ktorý mení náš život a naplňuje nás nadšením a radosťou. Preto v nás dar nábožnosti vzbudzuje predovšetkým vďačnosť a vzdávanie chvály. A toto je dôvodom a najautentickejším zmyslom nášho kultu a našej adorácie. Keď nám Duch Svätý dáva vnímať Pánovu prítomnosť a všetku jeho lásku voči nám, rozohrieva nám srdce a takmer prirodzene nás pohýna k modlitbe a oslave. Nábožnosť je teda

synonymom opravdivého nábožne založeného ducha, synovskej dôvernosti s Bohom, tej schopnosti modliť sa k nemu s láskou a jednoduchosťou, ktorá je vlastná ľuďom s pokorným srdcom.

Ak nám dar nábožnosti umožňuje rásť vo vzťahu a spoločenstve s Bohom a vedie nás k tomu, aby sme žili ako jeho deti, tak isto nám pomáha zahrňať touto láskou aj iných a považovať ich za bratov. A bezpochyby tak vo vzťahoch voči tým, ktorí sú okolo nás, tým, ktorých denne stretávame, budeme vedení pohnútkami nábožnosti, a nie svätuškárstva. Prečo vravím, že nie svätuškárstva? Pretože niektorí si myslia, že byť nábožnými znamená privrieť oči a tváriť sa ako svätý obrázok, je tak? Alebo tiež predstierať, že sú sťa nejaký svätý. Toto však nie je dar nábožnosti. Po piemontsky tomu hovorievame „fare la mugna quacia“ [robiť zo seba

neviniatko, anjelika]. Nie, toto nie je dar nábožnosti.

S tým darom budeme naozaj schopní radovať sa s radujúcimi, plakať s plačúcimi, byť blízky tomu, kto je osamelý či sklúčený, usmerniť toho, kto je v omyle, potešiť zarmúteného, prijať a postarať sa o toho, kto trpí núdzu. Je tu veľmi, veľmi úzky vzťah medzi darom nábožnosti a miernosťou. Dar nábožnosti, ktorý nám dáva Duch Svätý, nás robí miernymi, tichými a trpezlivými ľuďmi, ktorí žijú v pokoji s Bohom, v tichej službe iným.

Drahí priatelia, v Liste Rimanom apoštol Pavol potvrdzuje: «Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba Otče!”» (Rim 8,14-15). Poprosme Pána, aby dar jeho Ducha premohol

náš strach a naše neistoty, aj nášho nepokojného a netrpezlivého ducha, a aby z nás urobil radostných svedkov Boha a jeho lásky, ktorí sa klaňajú Pánovi v pravde a aj v službe blížnym, s miernosťou a aj s úsmevom, ktorý nám Duch Svätý vždy dáva v radosti. Nech nám všetkým Duch Svätý udelí tento dar nábožnosti. Ďakujem.“

Rím, 4. júna 2014

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/dar-naboznosti/](https://opusdei.org/sk-sk/article/dar-naboznosti/)
(03.03.2026)